

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 433**

din 6 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 377 alin. (4) și ale art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea penală din 19 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.326/84/2015, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 377 alin. (4) și ale art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cătălin Petrișor Catrinouiu cu ocazia soluționării unei cauze penale în care s-a solicitat schimbarea încadrării juridice pentru anumiți inculpați.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum aceasta a fost consemnată în încheierea de sesizare, autorul excepției susține că dispozițiile criticate „încalcă dreptul la informare și la un proces echitabil al inculpatului, drepturi care sunt garantate de Constituție”, fapt „ce contravine Legii fundamentale și tratatului la care România a aderat”. Susține că „la un moment dat s-a solicitat de către unul dintre inculpați schimbarea încadrării juridice, [...] dar nu s-a făcut nimic”. Invocând Decizia nr. 250 din 16 aprilie 2019, arată că „a înțeles să își manifeste dreptul de a atrage atenția asupra neconstituționalității prin invocarea unei excepții de neconstituționalitate”.

7. **Tribunalul Sălaj — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța apreciază că acuzația formulată și obiectul judecății sunt reprezentate de faptele ce fac obiectul trimiterii în judecată și nu de calificarea juridică dată acestor fapte. Totodată, normele procesual penale obligă instanța la informarea inculpatului încă de la momentul declanșării fazei de judecată a procesului penal. Pe de altă parte, schimbarea încadrării juridice în cursul judecății nu modifică și nu extinde acuzația, astfel că nu aduce atingere dreptului inculpatului la informare și la apărare. Instanța judecătorească apreciază că dispozițiile art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd suficiente garanții ale respectării dreptului la informare și apărare al inculpatului. În final, apreciază că prin Decizia Curții Constituționale nr. 250 din 16 aprilie 2019 se asigură pe deplin garantarea dreptului la informare și a dreptului la apărare, în condițiile în care, anterior deschiderii dezbaterilor, inculpatul cunoaște încadrarea juridică a faptelor pentru care este judecat.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 377 alin. (4) și ale art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Petrișor Catrinouiu în Dosarul nr. 2.326/84/2015 al Tribunalului Sălaj — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.947D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Magistratul-asistent referă asupra faptului că citația și telegrama trimise autorului excepției au fost returnate cu mențiunea „mutat”. Învederează că, potrivit art. 172 din Codul de procedură civilă, partea care și-a schimbat locul unde a fost citată este obligată să încunoștințeze instanța, indicând locul unde va fi citată la termenele următoare. În cazul în care partea nu face această încunoștințare, procedura de citare pentru aceeași instanță este valabil îndeplinită la vechiul loc de citare. Procedura de înștiințare cu celelalte părți este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentanta Ministerului Public, făcând referire la prevederile art. 172 din Codul de procedură civilă, apreciază că procedura de înștiințare este îndeplinită cu autorul excepției de neconstituționalitate.

4. Curtea constată că procedura de citare este legal îndeplinită, cauza fiind în stare de judecată. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere și considerentele Deciziei nr. 250 din 16 aprilie 2019. Formularea textului criticat are caracter general și imperativ, însă aceasta este o condiție a garanției că părțile nu sunt surprinse de o nouă încadrare juridică dispusă de către instanța investită cu soluționarea cauzei. Schimbarea încadrării juridice nu constituie o modalitate de exprimare anticipată a soluției judecătorului și nu îl face incompatibil pe acesta. Potrivit voinței legiuitorului, schimbarea încadrării juridice prin actul de sesizare este o problemă procedurală ce nu privește soluționarea nemijlocită a cauzei. Prevederile criticate, în măsura în care sunt aplicate în sensul deciziei anterior menționate, nu îngăduiesc independența și imparțialitatea instanței, fiind expresia principiului fundamental consacrat de art. 124 din Constituție.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 377 alin. (4) și ale art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 377 alin. (4): „*Dacă instanța constată, din oficiu, la cererea procurorului sau a părților, că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare trebuie schimbată, este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă. Dispozițiile art. 386 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.*”;

— Art. 386 alin. (1): „*Dacă în cursul judecății se consideră că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare urmează a fi schimbată, instanța este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau amânarea judecății, pentru a-și pregăti apărarea.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare, coroborate cu cele ale art. 6 paragrafele 1 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 250 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 20 iunie 2019, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 377 alin. (4) teza întâi și ale art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura

în care instanța de judecată se pronunță cu privire la schimbarea încadrării juridice date faptei prin actul de sesizare printr-o hotărâre judecătorească care nu soluționează fondul cauzei. Însă, în prezenta cauză, Curtea observă că prevederile anterior menționate nu sunt criticate din perspectiva avută în vedere de instanța de contencios constituțional la momentul pronunțării Deciziei nr. 250 din 16 aprilie 2019, precitată.

14. În acest context, Curtea constată că autorul excepției determină neconstituționalitatea textelor criticate prin faptul că acestea „încalcă dreptul la informare și la un proces echitabil al inculpatului, drepturi care sunt garantate de Constituție”, fapt „ce contravine Legii fundamentale și tratatului la care România a aderat”. Totodată, susține că „la un moment dat s-a solicitat de către unul dintre inculpați schimbarea încadrării juridice, [...] dar nu s-a făcut nimic”. Invocând Decizia nr. 250 din 16 aprilie 2019, arată că „a înțeles să își manifeste dreptul de a atrage atenția asupra neconstituționalității prin invocarea unei excepții de neconstituționalitate”.

15. Având în vedere cele susținute în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea apreciază că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a dispozițiilor criticate și de soluția pronunțată de instanța judecătorească în ceea ce privește schimbarea încadrării juridice a anumitor fapte. Curtea reține că modul de aplicare a dispozițiilor criticate și soluția pronunțată de instanța judecătorească, la care face referire autorul excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestuia, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 377 alin. (4) și ale art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Petrișor Catrinoiu în Dosarul nr. 2.326/84/2015 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sălaj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****H O T Ă R Ă R E**

**privind actualizarea datelor de identificare
ale persoanei juridice care administrează bunul imobil,
a caracteristicilor tehnice, valorii de inventar a imobilului
identificat cu nr. MF 158512, aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Ministerului Educației, prin Universitatea
Tehnică din Cluj-Napoca, instituție aflată în coordonarea
ministerului, ca urmare a reevaluării și a înscrierii acestuia
în cartea funciară, precum și scăderea din inventarul
centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
a imobilelor identificate cu nr. MF 155451 și MF 155452,
ca urmare a constatării unei duble înregistrări**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea datelor de identificare ale persoanei juridice care administrează bunul imobil, a caracteristicilor tehnice și a valorii de inventar a imobilului identificat cu nr. MF 158512, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației, prin Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, instituție aflată în coordonarea ministerului, ca urmare a reevaluării și a înscrierii acestuia în cartea funciară, identificat potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Educației, prin Universitatea de Nord din Baia Mare, a imobilelor identificate cu nr. MF 155451 și MF 155452, ca urmare a constatării unei duble înregistrări, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Educației își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul educației,
Ligia Deca
p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației, prin Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, instituție aflată în coordonarea ministerului, pentru care se actualizează persoana juridică ce administrează bunul imobil, valoarea și caracteristicile tehnice, ca urmare a reevaluării și a înscrierii acestuia în cartea funciară

Ordonator principal de credite					Ministerul Educației	13729380
Grupa 8 (bunuri aflate în patrimoniul public)						
Elemente de identificare						
Nr. MF	Cod clasificare	Persoana juridică ce administrează imobilul	Persoana juridică actualizată care administrează imobilul	Descrierea tehnică actualizată din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Adresa actualizată
158512	8.29.08	Universitatea de Nord din Baia Mare (CUI 3825886)	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (CUI 4288306)	Construcție: C1-clădire P+3E, S construită la sol = 594 mp, S construită desfășurată = 2.376 mp, Nr. cadastral 129317-C1; C2-clădire laborator, S construită la sol = 115 mp, S construită desfășurată = 115 mp, Nr. cadastral 129317-C2; C3-magazie și depozit, S construită la sol = 76 mp, S construită desfășurată = 76 mp, Nr. cadastral 129317-C3; C4-centrala termică, S construită la sol = 40 mp, S construită desfășurată = 40 mp, Nr. cadastral 129317-C4; Teren intravilan — împrejmuit parțial cu gard, Suprafața = 2.049 mp, Nr. cadastral 129317, CF 129317 Baia Mare	5.751.679	Municipiul Baia Mare, str. Crișan nr. 10, județul Maramureș

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației, prin Universitatea de Nord din Baia Mare, care se scot din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a constatării unei duble înregistrări

Ordonator principal de credite					Ministerul Educației	13729380
Grupa 8 (bunuri aflate în patrimoniul public)						
Elemente de identificare						
Nr. MF	Cod clasificare	Persoana juridică de la care se scade imobilul	Descrierea tehnică din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Adresa	
155451	8.26.10	Universitatea de Nord din Baia Mare (CUI 3825886)	Clădire P+3E, S construită la sol = 594 mp, S construită desfășurată = 2.376 mp, clădiri anexe S construită la sol = 184 mp	6.153.334	Municipiul Baia Mare, str. Cristian nr. 10, județul Maramureș	
155452	8.26.10	Universitatea de Nord din Baia Mare (CUI 3825886)	Teren în suprafață de 2.049 mp	813.720	Municipiul Baia Mare, str. Cristian nr. 10, județul Maramureș	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, unitate aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzute în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, unitate aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, ca urmare a reevaluării în

condițiile legii, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 19 decembrie 2022.
Nr. 1.541.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea Centrului Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV, unitate aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, pentru care se modifică valorile de inventar, ca urmare a reevaluării

Ordonator principal: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — CUI 13633330

Administrator: Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV
Cod fiscal: 15566688

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificție	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar — anexa nr. 16 (lei)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
				Descrierea tehnică	Adresa		
(0)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1.	38621	8.29.07	Teren punct de lucru CERONAV	S teren = 2.825 mp, CF 206332, nr. cadastral 16653	Județul Constanța, localitatea Constanța, str. Baba Novac nr. 101A	2.280.301	3.774.738
2.	38624	8.29.07	Teren Bază Nautică CERONAV	S teren = 8.700 mp CF 201377; nr. cadastral 201377	Județul Constanța, localitatea Constanța, Aleea Universității nr. 48A	10.312.046	17.033.567
3.	153310	8.18.01	Teren	Teren portuar, port comercial S = 4.524 mp, CF 104016, nr. cadastral 104016	Județul Galați, localitatea Galați, Str. Portului nr. 54A	1.606.861	4.029.337
4.	153311	8.18.02	Cheu vertical D18 și parțial D19	Suprafața construită la sol = 894 mp, cheu vertical dana 18 și parțial dana 19, CF 104016-C2, nr. cadastral 104016-C2	Județul Galați, localitatea Galați, Str. Portului nr. 54A	415.498	440.179

TOTAL:

14.614.706

25.277.821

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Normativului cu tarifele pentru plata prestațiilor de servicii în domeniul de activitate al Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii

Având în vedere:

- Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, cu modificările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 488/2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 537/2001 privind înființarea Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii, cu modificările și completările ulterioare;
- notele de fundamentare care stau la baza propunerii de modificare a tarifulor, respectiv anexele 1 și 2 la acestea, în temeiul art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările ulterioare,

ministrul muncii și solidarității sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normativul cu tarifele pentru plata prestațiilor de servicii în domeniul de activitate al Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2023.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2023, Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 46/2010 privind aprobarea

Normativului cu tarifele pentru plata prestațiilor de servicii în domeniul de activitate al Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2010, se abrogă.

Art. 3. — Inspecția Muncii și Centrul de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi

București, 20 decembrie 2022.
Nr. 2.243.

ANEXĂ

NORMATIV

cu tarifele pentru plata prestațiilor de servicii în domeniul de activitate al Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii

Art. 1. — Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 537/2001 privind înființarea Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii, cu modificările și completările ulterioare, Centrul de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii are ca domeniu de activitate pregătirea și perfecționarea profesională a personalului propriu al Inspecției Muncii, a personalului Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, a personalului cu atribuții în domeniul relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă din toate sectoarele economiei naționale, precum și efectuarea altor tipuri de prestații legate de domeniul de activitate al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și al Inspecției Muncii, în condițiile legii.

Art. 2. — Contravaloarea prestațiilor efectuate în condițiile prevăzute în prezentul normativ se suportă de beneficiarii acestora și se virează în contul deschis la Trezoreria Statului sau la casieria Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii.

Art. 3. — (1) Prestațiile de servicii prevăzute în prezentul normativ se efectuează numai după confirmarea achitării tarifului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în condițiile în care prin lege se precizează că prestațiile de servicii trebuie

efectuate de îndată ce au fost solicitate de beneficiarii legali, achitarea tarifului poate fi ulterioară realizării acestora.

Art. 4. — (1) La stabilirea tarifulor se au în vedere:

a) cheltuielile totale ale Centrului de Pregătire și Perfecționare Profesională al Inspecției Muncii;

b) numărul mediu de cursuri pe lună;

c) numărul mediu de 20 de cursanți/curs.

(2) Ținând cont de prevederile alin. (1), în funcție de durata unui curs, tarifele aferente fiecărui cursant sunt următoarele:

1. cursuri de pregătire profesională: 13 lei/oră/cursant;

2. închirieri:

a) săli de curs — 1,5 lei/oră/cursant — sală;

b) aparatură audio-video — mijloace de învățământ audio-video — 27 lei/oră/bucată;

3. tipărire și multiplicare:

a) alb-negru — 0,15 lei/pagină;

b) color — 1,35 lei/pagină;

4. tarife colaboratori:

a) lectori, formatori, experți și specialiști externi — 5 lei/oră/cursant;

b) instructori-îndrumători proiect — 500 lei/curs;

c) colaborator-asistent logistică cursuri — 500 lei/curs.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 221/2016
pentru aprobarea configurației Codului de accize și a Nomenclatorului codurilor
de produse accizabile armonizate**

Având în vedere dispozițiile art. 414⁶ alin. (3) și ale art. 414¹⁴ alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Regulamentului delegat (UE) 2022/1.636 al Comisiei din 5 iulie 2022 de completare a Directivei (UE) 2020/262 a Consiliului prin stabilirea structurii și conținutului documentelor schimbate în contextul deplasării de mărfuri accizabile și prin stabilirea unui prag pentru pierderile cauzate de natura mărfurilor,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 221/2016 pentru aprobarea configurației Codului de accize și a Nomenclatorului codurilor de produse accizabile armonizate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 25 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **După punctul 3 se introduc două noi puncte, punctele 4 și 5, cu următorul cuprins:**

„4. Pentru destinatarul certificat, destinatarul certificat care primește doar ocazional produse accizabile, expeditorul certificat și expeditorul certificat care trimite doar ocazional produse accizabile, codul de accize este format din 13 caractere și are următoarea configurație:

RO 12345 JJ AA NN, unde:

— *RO* — codul ISO al țării;

— *12345* — o secvență de 5 caractere numerice pentru identificarea destinatarului certificat, destinatarului certificat care primește doar ocazional produse accizabile, expeditorului certificat și expeditorului certificat care trimite doar ocazional produse accizabile;

— *JJ* — o secvență de două caractere, care are valoarea 00 pentru toate categoriile de operatori economici;

— *AA* — secvență ce reprezintă calitatea pentru care a fost atestat contribuabilul (destinatar certificat, destinatar certificat care primește doar ocazional produse accizabile, expeditor certificat, expeditor certificat care trimite doar ocazional produse accizabile), după cum urmează: DC pentru destinatar certificat, DO pentru destinatar certificat care primește doar ocazional produse accizabile, EC pentru expeditor certificat și EO pentru

expeditor certificat care trimite doar ocazional produse accizabile;

— *NN* — secvență de completare a numărului din 13 caractere, care are valoarea 00.

5. Pentru atestatul destinatarului certificat care primește doar ocazional produse accizabile și pentru atestatul expeditorului certificat care trimite doar ocazional produse accizabile, codul de accize este format din 13 caractere și are următoarea configurație:

RO 12345 JJ AA NN, unde:

— *RO* — codul ISO al țării;

— *12345* — o secvență de 5 caractere numerice pentru identificarea destinatarului certificat care primește doar ocazional produse accizabile și expeditorului certificat care trimite doar ocazional produse accizabile;

— *JJ* — secvență numerică ce reprezintă codul județului în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea destinatarul certificat care primește doar ocazional produse accizabile și expeditorul certificat care trimite doar ocazional produse accizabile;

— *AA* — secvență care are valoarea DO cu semnificația de atestat pentru destinatarul certificat care primește doar ocazional produse accizabile și EO cu semnificația de atestat pentru expeditorul certificat care trimite doar ocazional produse accizabile;

— *NN* — secvență numerică ce reprezintă numărul de atestate eliberate în cadrul aceluiași județ.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 13 februarie 2023.

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de distribuție în sectorul gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 217/2018

Având în vedere prevederile art. 179 alin. (4) și (5) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și ale art. 10 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de distribuție în sectorul gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 217/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1109 din 28 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Costurile justificate, luate în calcul la stabilirea tarifelor de distribuție, nu includ TVA.

(8) Tarifele de distribuție, stabilite pe baza prezentei metodologii, nu includ TVA.”

2. La articolul 3 alineatul (1), punctul 13 se abrogă.

3. La articolul 3 alineatul (2), după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 8, cu următorul cuprins:

„8. SDP — sistem de distribuție preluat.”

4. La articolul 4, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) racordarea unor noi solicitanți după cum urmează:

(i) clienți casnici, pentru lucrările aferente cererilor de racordare înregistrate în perioada 31 decembrie 2021—24 iulie 2022, în limita contravalorii medii a unui racord, pentru fiecare client;

(ii) clienți casnici, persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale și instituții publice pentru lucrările aferente cererilor de racordare înregistrate începând cu data de 25 iulie 2022, în limita contravalorii medii a unui racord, pentru fiecare client.”

5. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La determinarea valorii aferente costului CT se iau în calcul costul cu achiziția gazului și alte costuri/venituri direct atribuibile CT recunoscut de ANRE.”

6. La articolul 16, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b), se consideră CAPEX costurile cu amortizarea reglementată aferentă obiectivelor SDP, preluate în operare de către OD desemnat.”

7. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Pentru fiecare an al perioadei de reglementare, venitul reglementat corectat se determină cu următoarea formulă:

$$\begin{aligned} VRC_{(i)} &= VR_{(i)} \\ &- (\Delta)VRC_{(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &+ (\Delta)RI_{VRC(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &+ (\Delta)CPD_{(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &+ (\Delta)CT_{(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &+ (\Delta)CAPEX_{(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &+ CN_{(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &+ RSE_{(i)} \\ &+ SR_{(i)} \\ &+ (\Delta)C_{PERS(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &+ (\Delta)C_{SSM(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &- AVD_{(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}) \\ &+ RCR_{(i)} \\ &+ (\Delta)RCR_{(i-1)} * (1 + RI_{e(i)}), \end{aligned}$$

unde:

$VRC_{(i)}$ — venitul reglementat corectat permis de ANRE în anul (i);

$VR_{(i)}$ — venitul reglementat permis în anul (i);

$(\Delta)VRC_{(i-1)}$ — componenta de corecție a venitului reglementat corectat, aferent anului (i-1);

$(\Delta)CPD_{(i-1)}$ — componenta de corecție a costurilor preluate direct aferente anului (i-1);

$(\Delta)CT_{(i-1)}$ — componenta de corecție a valorii aferente consumului tehnologic din anul (i-1);

$(\Delta)CAPEX_{(i-1)}$ — componenta de corecție pentru costurile de capital investit aferente anului (i-1);

$(\Delta)RI_{VRC(i-1)}$ — componenta de corecție a valorii venitului reglementat corectat, datorată diferenței dintre rata inflației estimate pentru anul (i-1) și rata inflației realizate în anul (i-1);

$CN_{(i-1)}$ — componenta de corecție a costurilor operaționale neprevăzute cu caracter nepermanent din anul (i-1);

$RSE_{(i)}$ — componenta de redistribuire a sporului de eficiență economică realizat în perioada anterioară de reglementare și inclusă în venitul reglementat corectat al anului (i);

$SR_{(i)}$ — componenta de corecție aferentă sumelor de regularizat din perioadele anterioare de reglementare și/sau din anii precedenți ai perioadei curente de reglementare, inclusă în venitul reglementat corectat al anului (i);

$(\Delta)C_{PERS(i-1)}$ — componenta de corecție a costurilor cu personalul din anul (i-1);

$(\Delta)C_{SSM(i-1)}$ — componenta de corecție a costurilor aferente securității muncii din anul (i-1);

$RI_{e(i)}$ — rata inflației estimate pentru anul (i);

$RI_{r(i-1)}$ — rata inflației realizate în anul (i-1);

$AVD_{(i-1)}$ — alte venituri asimilate activității de distribuție, realizate în anul (i-1), din:

a) închirierea imobilizărilor corporale de natura clădirilor, utilizate ca sedii și puncte de lucru pentru activitatea de distribuție a gazelor naturale, inclusiv veniturile pentru acoperirea cheltuielilor operaționale controlabile și necontrolabile aferente respectivelor imobilizări;

b) aplicarea tarifului de analiză a cererii de racordare aferent solicitărilor de racordare la sistemul de distribuție a gazelor naturale, începând cu data de 30 iulie 2020 și până la data de 30 decembrie 2021;

c) profitul realizat din activitățile conexe celor de operare a sistemelor de distribuție care depășește nivelul permis de 5%, conform prevederilor art. 70 alin. (5);

d) profitul realizat din activitatea de racordare a terților la sistemele de distribuție a gazelor naturale care depășește nivelul permis de 5%, conform prevederilor art. 70 alin. (6);

e) veniturile suplimentare realizate de OD din prestarea serviciului de distribuție pentru SDP;

$R_{CR(i)}$ — componenta de recuperare anuală a costurilor cu racordarea, care se rambursează solicitanților în anul (i), reprezentând o cincime din valoarea instalațiilor de extindere și branșare finanțate de solicitanți și puse în funcțiune în anul/anii anterior/anteriori, valoare limitată conform prevederilor Regulamentului privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale;

(Delta) $R_{CR(i)}$ — componenta de corecție a componentei de recuperare anuală a costurilor cu racordarea, determinată ca diferență între valoarea realizată, aferentă anului (i-1), și valoarea estimată a fi rambursată solicitanților în anul (i-1), inclusă în venitul reglementat în anul respectiv.”

8. La articolul 25 alineatul (5), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) costurile neacoperite aferente operării sistemului de distribuție preluat.”

9. Articolul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 68. — (1) OD este obligat să solicite modificarea tarifelor de distribuție aprobate în cursul anului tarifar în situația în care constată că volumele prognozate de gaze naturale pe baza cărora au fost stabilite tarifele de distribuție înregistrează o variație de cel puțin 10%, din cauze independente de OD, cum ar fi, dar fără a se limita la: falimentul unui client sau racordarea/deconectarea în/de la rețea a unui mare consumator, cu excepția condițiilor meteorologice.

(2) În cazul operatorilor de distribuție nou-licențiați, ANRE poate decide, la solicitarea OD, după încheierea primului an de operare, refundarea venitului reglementat ale acestuia.

(3) La noua fundamentare a costurilor, ANRE ia în calcul și diferențele justificate dintre costurile și veniturile realizate de OD, rezultate după încheierea primului an de operare.”

10. Articolul 83 se abrogă.

11. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — (1) Odată cu transmiterea datelor aferente fundamentării/ajustării venitului reglementat, operatorul de distribuție desemnat de către ANRE să preia operarea sistemului de distribuție dintr-o anumită zonă delimitată — unitate administrativ-teritorială va înainta datele aferente costurilor realizate pentru SDP în anul anterior de reglementare.

(2) Venitul realizat de OD pe baza cantităților de gaze naturale distribuite prin SDP se consideră parte din VRC realizat al OD în anul anterior de reglementare.

(3) La stabilirea tarifelor de distribuție ale OD se iau în calcul, pe lângă cantitățile de gaze naturale estimate a fi distribuite în zonele concesionate, și cantitățile de gaze naturale distribuite în SDP.

(4) Valoarea investițiilor realizate de OD în SDP în anul i-1 va fi inclusă în valoarea BAR a operatorului desemnat, urmând ca, la momentul concesiunii sistemului de distribuție preluat, respectivele investiții să fie predate către concesionar la valoarea reglementată rămasă neamortizată și eliminate din valoarea BAR a operatorului desemnat.

(5) Tarifele de distribuție practicate de OD includ, pe lângă costurile operaționale și de capital aferente zonelor concesionate, și costurile de capital aferente obiectivelor SDP, existente la momentul desemnării OD și preluate de către acesta.

(6) Costurile operaționale și de capital justificate ale OD desemnat, realizate pentru operarea SDP în fiecare an de reglementare și neacoperite prin tarifele de distribuție practicate, sau, după caz, veniturile suplimentare realizate de acesta din prestarea serviciului de distribuție pentru SDP se regularizează prin tarifele de distribuție stabilite de ANRE pentru OD.”

12. Articolul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — (1) Pentru operarea SDP, OD desemnat de către ANRE îi este permisă realizarea unei rate a rentabilității de 5%, aferentă cheltuielilor de exploatare recunoscute (OPEX și CPD).

(2) Valoarea calculată a rentabilității prevăzute la alin. (1) se include în venitul reglementat corectat aprobat OD desemnat.

(3) Costurile de capital aferente obiectivelor SDP, existente la momentul desemnării noului OD și preluate de acesta, se stabilesc de ANRE exclusiv pe baza amortizării reglementate, fără a lua în calcul rata reglementată a capitalului investit.

(4) Suma aferentă costurilor de capital prevăzute la alin. (3) se colectează de către operatorul desemnat de ANRE, pe perioada în care acesta realizează operarea SDP, și se constituie într-un fond distinct ce va fi transferat anual către fostul operator licențiat, proprietar al SDP, în mod direct sau prin intermediul reprezentantului legal, după caz, cu informarea concedentului.

(5) În situația în care fostul operator licențiat, proprietar al SDP, a fost radiat/dizolvat sau nu mai deține calitatea de proprietar al SDP, colectarea sumelor și transferul acestora, menționate la alin. (4), nu se mai efectuează, iar suma deja colectată și netransferată de către operatorul desemnat se cedează consumatorilor, prin tarifele de distribuție ale acestuia.”

13. În anexa nr. 2 la metodologie — Duratele reglementate pentru amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale utilizate în realizarea activității de distribuție, denumirea subgrupeii 1.8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Subgrupa 1.8 — Instalații de extindere și racordare/branșare la sistemul de distribuție, din oțel sau polietilenă, rezultate în urma lucrărilor de racordare, aferente:

- (i) cererilor de racordare ale clienților casnici, înregistrate în perioada 19 decembrie 2020—30 decembrie 2021;
- (ii) cererilor de racordare ale clienților casnici, persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale și instituțiilor publice, înregistrate începând cu data de 25 iulie 2022, în limita contravalorii medii a unui racord, pentru fiecare client.”

14. În anexa nr. 3 la metodologie — Reguli suplimentare privind modul de determinare a bazei de active reglementate aferente activității de distribuție pentru începutul celei de a patra perioade de reglementare, la articolul 5, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

„Art. 5. — (1) În situația în care o anumită imobilizare corporală/necorporală a fost utilizată în desfășurarea unei activități nereglementate, din sector sau din afara sectorului, iar în cursul unui an de reglementare începe să fie utilizată pentru sau și pentru desfășurarea activității reglementate, aceasta va fi raportată ca o intrare nouă, la valoarea contabilă rămasă, iar durata de amortizare reglementată aferentă grupei/subgrupeii din care face parte va fi diminuată corespunzător cu durata de utilizare consumată contabilă.”

Art. II. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și operatorii de distribuție vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Mircea Man

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**pentru modificarea și completarea Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei aplicabil activității de control desfășurate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 62/2013**

Având în vedere dispozițiile art. 93, 95, 194—196, 198 și 199 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. m) și art. 10 alin. (1) lit. t) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei aplicabil activității de control desfășurate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 62/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 26 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) autorităților administrației publice;

g) persoanelor fizice/persoanelor fizice autorizate/persoanelor juridice neautorizate care desfășoară activități în domeniul energiei, inclusiv deținătorilor de rețele de distribuție a energiei electrice/gazelor naturale.”

2. La articolul 2, literele e) și f) se abrogă.

3. La articolul 8, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Acțiunile de control de tip inspecție se efectuează în baza programului anual de control.”

4. La articolul 13, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Acțiunea de control cu caracter inopinat se efectuează fără înștiințarea prealabilă a persoanelor prevăzute la art. 2.”

5. La articolul 16 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să solicite/să analizeze și să preia în copie, în format letric sau electronic, documente sau înregistrări relevante care au legătură cu obiectul acțiunii de control;”

6. La articolul 17 alineatul (2), literele b) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) să pună la dispoziția membrilor echipei de control, în format letric sau electronic, la sediul/locul în care se desfășoară controlul, toate documentele, evidențele și actele specifice solicitate, în original sau în copie, și să permită preluarea acestora în copie. La solicitarea echipei de control, în cazul în care documentele sunt în format letric, acestea vor fi certificate cu mențiunea «conform cu originalul», semnate și datate;

g) să ducă la îndeplinire măsurile de conformare dispuse în urma controlului la termenele indicate de ANRE și să transmită la ANRE, în format letric sau electronic, documentele care atestă aceasta.”

7. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul persoanelor fizice, persoanelor fizice autorizate și persoanelor juridice, obligația transmiterii raportului de control se consideră îndeplinită dacă acestea au confirmat prin semnătură primirea unui exemplar sau dacă a fost transmis prin poștă sau poștă electronică, cu confirmare de primire.”

8. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea aplicării sancțiunii contravenționale, persoanele prevăzute la art. 2 sunt invitate la sediul ANRE. O copie a notei de sesizare se comunică odată cu invitația la sancționare.”

9. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Odată cu aplicarea sancțiunii contravenționale, agentul constator poate dispune prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, dacă se impun, măsuri și termene de conformare pentru restabilirea legalității sau și aplicarea corectă a reglementărilor sau în vederea remedierii unei situații existente neconforme.”

10. La articolul 22, alineatul (2) se abrogă.

11. După articolul 24 se introduce un nou articol, articolul 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. — Documentele premergătoare acțiunii de control, emise în timpul acțiunii de control sau rezultate în urma finalizării acțiunii de control, se pot elabora și comunica în format letric sau în format electronic, cu excepția procesului-verbal de constatare și sancționare, care se elaborează în format letric și se comunică potrivit dispozițiilor art. 25—27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

12. La anexa nr. 1, litera j) se abrogă.

Art. II. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 21 decembrie 2022.
Nr. 143.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 18

din 3 octombrie 2022

Dosar nr. 1.423/1/2022

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului

Denisa-Angelica Stănișor — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile

Rodica Dorin — pentru președintele Secției a II-a civile

Andrei Claudiu Rus — pentru președintele Secției penale

Adriana Elena Gherasim — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Florentina Dinu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Emilia Claudia Vișoiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mariana Constantinescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Alina Nicoleta Ghica-Velescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Cezar Hîncu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Adrian Remus Ghiculescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Claudia Marcela Canacheu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Marius Ionel Ionescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Adriana Florina Secrețeanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Vasile Bîcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Maria Ilie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Simona Lala Cristescu — judecător la Secția I civilă

Eugenia Pușcașiu — judecător la Secția I civilă

Veronica Magdalena Dănăilă — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Sandu-Necula — judecător la Secția a II-a civilă

Simona Elena Cîrnaru — judecător la Secția penală

Adina Claudia Cioflan — judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este constituit conform art. 516 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 33 alin. (1) coroborat cu art. 34 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ÎCCJ*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulamentul ÎCCJ.

5. După prezentarea de către magistratul-asistent a referatului cauzei, președintele completului de judecată, constatând că nu sunt formulate chestiuni prealabile, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Doamna procuror-șef Antonia Eleonora Constantin expune argumentele expuse în punctul de vedere depus la dosar, în principal, în sensul respingerii sesizării, ca inadmisibilă, întrucât nu s-a făcut dovada faptului că problema de drept a fost soluționată diferit prin hotărâri judecătorești definitive, iar, în subsidiar, în sensul admiterii recursului în interesul legii și pronunțării unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în problema de drept vizată în acord cu prima orientare jurisprudențială, conform căreia, în aplicarea art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, în litigiile având ca obiect plângere contravențională, instanța de judecată poate invoca, din oficiu, prescripția executării sancțiunii contravenționale.

7. Președintele completului de judecată declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

8. Prin Hotărârea nr. 38 din 6 iunie 2022, Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării, pe calea recursului în interesul legii, asupra următoarei probleme de drept:

În aplicarea art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, în litigiile având ca obiect plângere contravențională, instanța de judecată poate invoca, din oficiu, prescripția executării sancțiunii contravenționale?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. Pe calea recursului în interesul legii se solicită a se da o interpretare și aplicare unitară dispozițiilor alin. (2) al art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*), articol având următorul conținut:

„Art. 14. — (1) *Executarea sancțiunilor contravenționale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii.*

(2) *Prescripția executării sancțiunilor contravenționale poate fi constatată chiar și de instanța investită cu soluționarea plângerii contravenționale.*”

III. Principalele coordonate ale divergențelor de jurisprudență

10. Într-o orientare jurisprudențială s-a apreciat că instanța poate invoca din oficiu prescripția executării sancțiunii contravenționale, în litigiile având ca obiect plângere contravențională, întrucât dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, introduse prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, derogă de la dispozițiile art. 711 din Codul de procedură civilă care trimit la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul civil*), inclusiv la cele ale art. 2.512 alin. (2), potrivit cărora „*organul de jurisdicție competent nu poate aplica prescripția din oficiu*”. Această orientare jurisprudențială este reflectată de hotărâri judecătorești definitive pronunțate de Curtea de Apel Târgu Mureș și tribunalele Bihor, Bistrița-Năsăud, Brașov, București, Constanța, Covasna, Dolj, Neamț, Prahova, Sălaj și Teleorman.

11. Într-o altă orientare jurisprudențială s-a reținut că art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede faptul că prescripția executării sancțiunilor contravenționale poate fi constatată de instanța investită cu soluționarea plângerii contravenționale, ceea ce relevă o facultate a instanței de a constata prescripția, la solicitarea petentului, în cadrul procedurii judiciare a plângerii contravenționale, și nu doar în cadrul unei contestații la executare, aceasta fiind rațiunea modificării legislative menționate anterior. Mai mult, potrivit noului Cod civil, norma generală aplicabilă în lipsa unor prevederi speciale este în sensul că prescripția nu reprezintă o normă de drept imperativă, neputând fi invocată de instanță din oficiu. Această orientare jurisprudențială este reflectată de hotărâri judecătorești definitive pronunțate de Curtea de Apel Pitești și tribunalele Brașov, Covasna, Giurgiu, Hunedoara, Ilfov, Maramureș, Neamț, Olt, Prahova, Vâlcea.

IV. Opinia autorului sesizării

12. Autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, și-a exprimat punctul de vedere în acord cu orientarea jurisprudențială conform căreia instanța poate invoca din oficiu prescripția executării sancțiunii contravenționale în litigiile având ca obiect plângere contravențională, deoarece dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, introduse prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, derogă de la dispozițiile art. 711 din Codul de procedură civilă, care trimit la dispozițiile Codului civil, inclusiv la cele ale art. 2.512 alin. (2) din acest cod.

V. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

13. Cu privire la admisibilitatea sesizării, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

apreciază că sesizarea este inadmisibilă, întrucât din analiza hotărârilor judecătorești rezultă că dezlegarea problemei de drept este solicitată din perspectivă pur teoretică, întrucât hotărârile judecătorești anexate sesizării nu relevă existența unei practici neunitare cu privire la chestiunea de drept supusă analizei.

14. Pe fondul problemei se apreciază ca fiind în spiritul legii prima orientare jurisprudențială, în sensul că instanța poate invoca din oficiu prescripția executării sancțiunii contravenționale în litigiile având ca obiect plângere contravențională, deoarece dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, introduse prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, derogă de la dispozițiile art. 711 din Codul de procedură civilă, care trimit la dispozițiile Codului civil, inclusiv la art. 2.512 alin. (2) din Codul civil.

VI. Opinia specialiștilor

15. În urma solicitării adresate în temeiul ar. 513 alin. (6) din Codul de procedură civilă, opinia scrisă formulată de specialiști atât din cadrul Institutului Național al Magistraturii, cât și din cadrul Facultății de Drept a Universității de Vest din Timișoara este în sensul că, în aplicarea art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în litigiile având ca obiect plângerea contravențională, instanța de judecată poate invoca, din oficiu, prescripția executării sancțiunii contravenționale.

VII. Raportul asupra recursului în interesul legii

16. În cauză, judecătorii-raportori au întocmit raportul, conform art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, motivând proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Analiza condițiilor de admisibilitate

17. Verificarea regularității investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analiza condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în raport cu dispozițiile art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al cerinței ca problema de drept să fi fost soluționată diferit prin hotărâri judecătorești definitive și sub aspectul obiectului sesizării.

18. Cerința vizând titularul dreptului de sesizare este îndeplinită, întrucât colegiul de conducere al curții de apel se regăsește printre subiectele de drept prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă.

19. În ceea ce privește obiectul recursului în interesul legii, în raport cu dispozițiile art. 514 din Codul de procedură civilă și ale art. 126 alin. (3) din Constituție, se constată că, prin sesizare, este supusă dezlegării problema de drept vizând interpretarea și aplicarea diferită de către instanțe a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

20. În ceea ce privește condiția de admisibilitate, prevăzută de art. 515 din Codul de procedură civilă, referitoare la dovada soluționării diferite a problemei de drept prin hotărâri judecătorești definitive, din expunerea de la pct. III din prezenta decizie, se constată că: (i) o parte dintre hotărârile judecătorești reflectă orientarea jurisprudențială în sensul că instanța poate invoca din oficiu, în temeiul art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, excepția prescripției executării sancțiunii contravenționale, în cadrul litigiilor având ca obiect plângere contravențională; (ii) o parte dintre hotărârile judecătorești indicate de autorul sesizării vizează ipoteza în care prescripția executării sancțiunii contravenționale a fost invocată de autorul plângerii contravenționale, iar nu de către instanță, din oficiu, în temeiul art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

21. Chiar dacă hotărârile judecătorești anexate sesizării nu reflectă o interpretare *expressis verbis* a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în sensul că instanța investită cu soluționarea plângerii contravenționale nu poate invoca prescripția executării sancțiunii contravenționale, din practica judiciară supusă analizei rezultă implicit și neîndoielnic că există două abordări diferite ale textului, respectiv sub aspectul posibilității instanței de a invoca excepția în discuție.

22. Soluționarea în mod diferit a problemei de drept într-o modalitate explicită ar fi presupus pronunțarea unor hotărâri judecătorești în care, *expressis verbis*, instanța să invoce excepția prescripției și să o respingă cu motivarea că dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu îi conferă o asemenea competență, care ar fi rezervată exclusiv părților cauzei. Astfel fiind, deși problema de drept prezintă o relevanță practică deosebită în litigiile având ca obiect plângere contravențională, este improbabil să fie pronunțate hotărâri explicit contradictorii asupra acestei probleme.

23. Însă orientarea jurisprudențială contrară celei expuse la paragraful 10 din prezenta decizie transpare cu evidență din hotărârile judecătorești care reflectă lipsa de inițiativă și, implicit, concepția diferită în ceea ce privește invocarea de către instanță, din oficiu, a excepției prescripției, lăsând această inițiativă la dispoziția și aprecierea părților.

24. În condițiile expuse, având în vedere rolul constituțional ce revine Înaltei Curți de Casație și Justiție în virtutea dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție, reglementat la nivel infraconstituțional prin dispozițiile art. 514—518 din Codul de procedură civilă, de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, se apreciază că este îndeplinită cerința formală de admisibilitate prevăzută de art. 515 din Codul de procedură civilă, întrucât hotărârile judecătorești definitive anexate sesizării evidențiază o practică judiciară neunitară în privința interpretării și aplicării dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 în privința problemei de drept supuse dezlegării.

25. Problema de drept este reală și veritabilă și nu poate fi calificată drept pur teoretică, avându-se în vedere că modul de soluționare are consecințe asupra rolului judecătorului în desfășurarea proceselor de acest tip, prin aceea că în unele cauze instanța va invoca din oficiu prescripția în temeiul art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, iar în alte cauze judecătorul va opta pentru o lipsă de rol activ, așteptând ca partea să solicite aplicarea prescripției. Din perspectiva relevanței practice a problemei de drept este de observat faptul că, anterior formulării prezentului recurs în interesul legii, Curtea de Apel Brașov a organizat o întâlnire de practică neunitară, în cadrul căreia a fost discutată problema de drept și s-a apreciat, în majoritate, că instanța poate invoca din oficiu prescripția executării sancțiunii contravenționale în litigiile având ca obiect plângere contravențională, deoarece dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, introduse prin Legea nr. 76/2012, derogă de la dispozițiile art. 711 din Codul de procedură civilă, care trimite la dispozițiile Codului civil, potrivit căruia „organul de jurisdicție competent nu poate aplica prescripția din oficiu”.

26. Pentru considerentele anterioare, sesizarea îndeplinește cerințele cumulative de admisibilitate prevăzute de art. 514—515 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care s-a făcut dovada faptului că problema de drept supusă dezlegării a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive.

B. Analiza fondului recursului în interesul legii

27. În vederea soluționării recursului în interesul legii sunt necesare unele precizări preliminare cu privire la regimul juridic

al contravențiilor, decelate din jurisprudența Curții Constituționale, cu referire și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

28. Potrivit celor reținute de Curtea Constituțională, „*contravențiile au fost asimilate unei «acuzății în materie penală», astfel cum rezultă din hotărârile din 4 octombrie 2007, 16 februarie 2010 și 3 aprilie 2012, pronunțate în cauzele Anghel împotriva României, paragraful 51, Albert împotriva României, paragraful 33, Nicoleta Gheorghe împotriva României, paragraful 26, și din deciziile de admisibilitate pronunțate la data de 28 iunie 2011 și la data de 13 martie 2012 în cauzele Ioan Pop împotriva României, paragraful 25, și Haiducu și alte 16 cereri împotriva României, paragraful 11*” (Decizia Curții Constituționale nr. 736 din 8 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 17 februarie 2021, paragraful 22).

29. De asemenea, în jurisprudența Curții Constituționale s-au mai reținut și următoarele:

— „*Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 cuprinde reglementări al căror scop îl constituie sancționarea unor comportamente ce aduc atingere acelor valori sociale care, deși nu se bucură de protecția legii penale, trebuie apărate prin mijloace extrapenale. (...) în dreptul românesc contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ. Scoaterea acestora din domeniul ilicitului penal nu echivalează însă cu introducerea lor sub cupola Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, lege care are în vedere raporturile stabilite între cetățean și autoritățile publice prin acte administrative, iar nu prin încălcarea conduitei prescrise printr-un act normativ (a se vedea Decizia nr. 687 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 17 august 2011)*” (Decizia Curții Constituționale nr. 510 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 3 martie 2022, paragraful 19).

— „*Sancțiunile contravenționale, principale și complementare nu au caracter reparator, ci preventiv-educativ și reprezintă o formă de constrângere juridică vizând, în special, patrimoniul făptuitorului. Aplicarea sancțiunilor contravenționale, respectiv sancționarea propriu-zisă a subiectului de drept pentru nesocotirea normelor de drept contravențional, are loc potrivit unor principii, similar sancțiunilor de drept penal.*” (Decizia Curții Constituționale nr. 197 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 3 iunie 2019, paragraful 31)

— „*(...) potrivit art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, dispozițiile acestui act normativ se completează, din punctul de vedere al dreptului material, cu Codul penal. Trimiterea la Codul penal atestă originea penală a contravenției, aceasta făcând parte, ab originem, din sfera trihotomică a ilicitului penal, care cuprindea crime, delictе și contravenții. Aceste aspecte converg către faptul că dreptul contravențional este apropiat dreptului penal, diferența esențială dintre cele două ramuri fiind gravitatea mult redusă a faptelor, ce are consecințe importante asupra procedurii aplicabile în constatarea și sancționarea faptelor. Așa fiind, Curtea observă că în temeiul art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dreptul contravențional, ca ramură a dreptului public, se va completa cu dispozițiile Codului penal în materie de drept material, acesta fiind genul său proxim, contravențiile nefiind altceva decât acele fapte antisociale pe care legiuitorul le consideră de o gravitate care nu implică o răspundere penală, însă care trebuie să fie sancționate pentru ca valorile sociale ocrotite să nu cadă în derizoriu sau să fie*

eventual ocrotite doar pe cale civilă” (Decizia Curții Constituționale nr. 267 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 3 august 2021, paragraful 19).

30. În raport cu aspectele menționate anterior, regimul juridic al contravențiilor este conturat de următoarele trăsături principale: contravenția este asimilată unei acuzații în materie penală, este supusă unui regim administrativ, care nu se reduce la cadrul legal instituit prin Legea nr. 554/2004, iar în privința sancțiunii contravenționale sunt aplicabile principiile similare sancțiunilor de drept penal.

31. Așa cum ritos a reținut Curtea Constituțională, în temeiul dispozițiilor art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dreptul contravențional, ca ramură a dreptului public, se completează cu dispozițiile Codului penal, din perspectiva dreptului material, acesta fiind genul său proxim.

32. În contextul expus, pentru dezlegarea problemei de drept ce formează obiectul prezentului recurs în interesul legii, incidența dispozițiilor art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, conform cărora dispozițiile ordonanței „se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz”, reclamă distincția necesară a fi făcută dintre regimul juridic al prescripției executării, ca normă de drept material, în sfera dreptului penal, respectiv în sfera dreptului civil.

33. Dacă în materie penală, actul de sancționare este reprezentat de hotărârea judecătorească, în materie contravențională, actul de sancționare este un act administrativ, respectiv procesul-verbal prin care se constată săvârșirea contravenției și se aplică sancțiunea contravențională. Cu toate acestea, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale indicate anterior, în cazul contravenției nu se aplică în mod automat și cu caracter exclusiv dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ci, așa cum precizează art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, „dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz”.

34. În concepția Codului civil și Codului de procedură civilă, instituția prescripției extinctive este de ordine privată, regula de drept comun fiind că prescripția poate fi invocată numai de către persoana interesată, cea în folosul căreia curge, organul de jurisdicție neavând competența de a aplica prescripția din oficiu. Aceste caracteristici juridice ale prescripției în dreptul comun rezultă din dispozițiile art. 2.512 din Codul civil și ale art. 707 alin. (1) și art. 711 din Codul de procedură civilă, conform cărora:

— Art. 2.512 din Codul civil:

„Art. 2.512. — **Invocarea prescripției de partea interesată**

(1) *Prescripția poate fi opusă numai de cel în folosul căruia curge, personal sau prin reprezentant, și fără a fi ținut să producă vreun titlu contrar ori să fi fost de bună-credință.*

(2) *Organul de jurisdicție competent nu poate aplica prescripția din oficiu.*

(3) *Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile chiar dacă invocarea prescripției ar fi în interesul statului sau al unităților sale administrativ-teritoriale.”;*

— art. 707 alin. (1) și art. 711 din Codul de procedură civilă prevăd că:

„Art. 707. — **Efectele împlinirii termenului de prescripție**

(1) *Prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate.*

(...)

Art. 711. — **Alte dispoziții aplicabile**

Prevederile prezentului capitol se completează cu dispozițiile Codului civil privitoare la prescripția extinctivă.”

35. În condițiile în care contravenția reprezintă o acuzație în materie penală, regimul său juridic este circumscris dreptului

public, instituția prescripției fiind similară celei din materie penală, întrucât este opusă dreptului statului de a aplica sancțiunea contravențională și de a constrânge la executarea acesteia pe persoana care se face vinovată de săvârșirea faptei contravenționale. Cu alte cuvinte, dacă prescripția în materie civilă vizează raportul juridic dintre persoane fizice sau juridice de drept civil, aflate pe poziții de egalitate, prescripția în domeniul contravențional vizează un raport juridic de drept public în cadrul căruia este prevalent interesul public de sancționare a faptelor ce constituie contravenții, interes a cărui satisfacere este urmărită de stat, care acționează în calitate de subiect de drept public, iar nu în calitate de subiect de drept civil, pentru a atrage incidența normelor de drept comun, în speță a celor citate din Codul civil.

36. Această asemănare confirmă competența instanței de aplicare *ex officio* a prescripției executării sancțiunii.

37. În limitele investirii, se cuvine a fi menționat că rațiunea reglementării din cuprinsul art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în sensul că dispozițiile ordonanței se completează, după caz, cu cele ale Codului de procedură civilă, are în vedere faptul că, întrucât se judecă de către o instanță nonpenală, plângerea contravențională este supusă, sub aspectul legii procesuale, normelor de procedură civilă.

38. Însă, în condițiile în care, așa cum s-a argumentat în precedent, contravenția reprezintă o acuzație în materie penală, în privința aspectelor de drept substanțial, cum sunt dispozițiile referitoare la prescripția executării sancțiunilor contravenționale, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 se completează cu principiile și regulile dreptului penal, așa cum rezultă în mod expres din dispozițiile normei de trimitere de la art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

39. Pe cale de consecință, nu se poate reține că în privința prescripției executării sancțiunii contravenționale ar fi aplicabile dispozițiile art. 2.512 din Codul civil în virtutea normei de trimitere de la art. 711 din Codul de procedură civilă, care nu permit instanței să invoce din oficiu excepția prescripției.

40. Rezultă, astfel, că dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 conțin o reglementare de sine stătătoare în materia contravențiilor, derogatorie de la dreptul comun, care permite instanței investite cu soluționarea plângerii contravenționale să verifice din proprie inițiativă și să invoce din oficiu incidența prescripției executării sancțiunii contravenționale. De altfel, la această concluzie conduce chiar interpretarea literală a textului art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin care legiuitorul a prevăzut expres și lipsit de orice echivoc că instanța poate constata prescripția executării sancțiunilor contravenționale, formulare care conține, intrinsec, posibilitatea conferită instanței de a invoca din oficiu excepția prescripției. În argumentație, pentru a sublinia diferența de reglementare, sintagma permisivă „*poate fi constatată chiar și de instanța investită*” din textul art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este necesară a fi supusă interpretării prin comparație cu negația corelativă din cuprinsul art. 2.512 din Codul civil, la care face implicit trimitere art. 711 din Codul de procedură civilă, „*organul de jurisdicție competent nu poate aplica prescripția din oficiu*”.

41. La aceeași concluzie conduce și interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 14 alin. (2) cu cele ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care prevăd că „*Instanța competentă să soluționeze plângerea (...) administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității*

și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii (...). Or, prin dispozițiile citate, legiuitorul a conferit instanței investite cu soluționarea plângerii contravenționale competența deplină de a se pronunța din oficiu cu privire la orice aspect care ține de legalitatea sancțiunii aplicate, deci, inclusiv asupra incidenței prescripției executării sancțiunii contravenționale.

42. Așadar, în materie contravențională, prescripția executării sancțiunilor contravenționale reprezintă un aspect de ordine publică și reprezintă o cauză de înlăturare a executării sancțiunii, care, în temeiul art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, poate fi invocată din oficiu de instanța investită cu soluționarea plângerii prealabile.

43. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 514 din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință, stabilește că: În aplicarea art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, în litigiile având ca obiect plângere contravențională, instanța de judecată poate invoca, din oficiu, prescripția executării sancțiunii contravenționale.

Obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

